

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **J. P.,**
bytem X
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel,**
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4,

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 23. 5. 2016, č. j. 25623-2/2016-900000-304.7,
sp. zn. 158170/2015-610000-12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 1. 2016, č. j. 16140/2016-610000-12 (dále jen „prvostupňové

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím shledal správní orgán I. stupně žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 42a odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pozemních komunikacích“), za což mu byla vyměřena pokuta 3 000 Kč a podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) povinnost úhrady nákladů řízení v hodnotě 1 000 Kč.

2. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 29. 1. 2016. Poslední den lhůty pro podání odvolání tak připadal na 15. 2. 2016, kdy žalobce předal provozovateli poštovních služeb prostřednictvím služby DopisOnline blanketní odvolání. Žalovaný však považoval za datum podání odvolání až den 16. 2. 2016, kdy byla zásilka fakticky zhotovena, i přesto že bylo provozovatelem poštovních služeb potvrzeno přijetí blanketního odvolání dne 15. 2. 2016. Žalobce považuje výklad zákona žalovaným za dezinterpretaci s úmyslem zbavit se povinnosti přezkoumat napadené rozhodnutí. Zákon nedefinuje, že má dojít k fyzickému podání zásilky, nebo k podání k přepravě, nebo k zahájení poštovní přepravy, čímž má žalobce za to, že ho žalovaný nesprávným výkladem § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu krátil na právech.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukazoval na podmínky § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, po jejichž splnění lze považovat lhůtu pro podání odvolání za zachovanou. V prvé řadě měl žalobce možnost podat odvolání poslední den lhůty u věcně a místně příslušného správního orgánu. V případě, že není činěno podání osobě, je lhůta zachována už jen tehdy, pokud jsou kumulativně naplněny následující podmínky § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu: *je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence*. Tyto podmínky však žalobce nesplnil, když neodevzdal u provozovatele poštovních služeb zásilku (navenek) adresovanou správnímu orgánu a (uvnitř) obsahující předmětné podání. Žalovaný se odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 3 As 178/2014 – 31, publ. č. 2486/2012 Sb. NSS, ve kterém Nejvyšší správní soud rozlišuje soukromoprávní ujednání mezi provozovatelem poštovní licence a jejím klientem od veřejnoprávních dopadů na doručování poskytovatelem poštovních služeb. Přičemž v citovaném rozsudku byl soukromoprávní charakter ujednání spatřován v zajištění tzv. „odnosu zásilek“ tedy smluvně dojednaném dodatečném doručování zásilek na adresu odlišnou od adresy uvedené na doručované zásilce. Žalovaný tento výklad Nejvyššího správního soudu analogicky uplatňuje i na podávání zásilek prostřednictvím služby PostServis, v rámci kterého si musí klient nejprve konkrétní službu (zhotovení a odeslání zásilky) objednat, a až následně je zásilka zhotovena a předána k přepravě.
4. Žalovaný považuje odeslání objednávky poskytovateli poštovních služeb za soukromoprávní ujednání a až v následném zhotovení a vypravení zásilky shledává úkon mající vliv na zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Žalovaný upozornil i na skutečnost, že žalobci bylo známo, že k vypravení zásilky doručené po

16. hodině dojde až následující pracovní den. Žalovaný považuje podmínky pro zamítnutí podaného odvolání jakožto opožděného za splněné, a proto navrhuje žalobu zamítnout.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Správní spis obsahuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 1. 2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 42a odst. 2 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, když dne 8. 8. 2015 užil rychlostní komunikace č. R10 (nyní dálnice č. D 10), jejíž užívání je dáno ustanovením § 20 zákona o pozemních komunikacích, osobním motorovým vozidlem tovární značky BMW označeným registrační značkou x, na kterém nebyl vylepen platný kupón prokazující úhradu časového poplatku v době užití zpoplatněné pozemní komunikace. Za tento přestupek mu byla podle ustanovení § 42a odst. 7 písm. d) zákona o pozemních komunikacích vyměřena pokuta 3 000 Kč a podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona o přestupcích povinnost úhrady nákladů řízení v hodnotě 1 000 Kč.
6. Prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 29. 1. 2016. Dne 19. 2. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručeno nepodepsané blanketní odvolání. Obálka s blanketním odvoláním byla opatřena razítkem ze dne 17. 2. 2016 a číslem zásilky x. Usnesením ze dne 24. 2. 2016 vyzval správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce k doplnění řádného podpisu odvolání. Usnesení bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 26. 2. 2016 a ten dne 1. 3. 2016 správnímu orgánu I. stupně zaslal elektronicky podepsaný e-mail s blanketním odvoláním totožného znění.
7. Správní orgán I. stupně předal odvolání vč. spisu žalovanému se stanoviskem, že jde o opožděné odvolání, protože obálka odvolání je opatřena datem předání k přepravě dne 17. 2. 2016 a nebyla tak dodržena lhůta pro podání odvolání, která uplynula dne 15. 2. 2016.
8. Žalovaný odvolání společně se spisem vrátil správnímu orgánu I. stupně s odůvodněním, že nebyly řádně prokázány okolnosti přesného dne podání odvolání. Žalovaný měl za to, že je účinně zpochybněno datum podání odvolání dne 17. 2. 2016, poněvadž výpis z aplikace sledování zásilek České pošty s. p. Track&Trace obsahoval k zásilce č. x datum podání již dne 16. 2. 2016.
9. Správní orgán I. stupně odeslal České poště s. p. výzvu k vyjádření k okolnostem převzetí a vypravení zásilky č. x, neboť nebyl jasný rozpor mezi obálkou odvolání a výpisem Track&Trace stran okamžiku podání této zásilky k poštovní přepravě. Správní orgán I. stupně žádal o sdělení, zda byl pro podání zásilky použit systém PostServis a za jakých okolností, především v jaké formě, který den a čas byl datový soubor ke zpracování České poště s. p. odeslán, a kdy přesně byl Českou poštou s. p. přijat, kdy vzniklo finální listinné podání s obálkou a kdy bylo podání vypraveno adresátu.
10. Česká pošta s. p. doručila správnímu orgánu I. stupně vyjádření, ve kterém uvedla, že podáním zásilky se rozumí příjem souborů pdf – podkladů k tisku na server

www.postservis.cz. Zásilky podané v pracovní den do rozhodných 16 hodin, jsou vyrobeny (vytištěny, zaobálovány a předány do poštovního provozu) ještě též den. Pokud klient rozhodnou dobu překročí, jsou zásilky vyrobeny a předány do poštovního provozu následující pracovní den, tj. v případě zásilky č. x dne 16. 2. 2016. Součástí vyjádření byl i výpis podpůrného programu služby DopisOnline, ze kterého je ověřitelné číslo podání zásilky a čas podání dne 15. 2. 2016 v 19:35 hodin bez specifikace, zda se jedná o čas doručení objednávky nebo vypravení listinné zásilky k přepravě.

11. Usnesením ze dne 6. 4. 2016 vyzval správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce k doložení podacího lístku (nebo jiné listiny) vztahujícího se k podanému odvolání doručeného dne 19. 2. 2016 a prokazujícího, kdy došlo ke zpracování podání z portálu hybridní pošty PostServis. Zmocněnec žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně dne 19. 4. 2016 podací lístek k zásilce č. x, ve kterém je uvedeno „datum podání: 15. 02. 2016“. Jiné časové údaje vztahující se ke zpracování objednávky případně vypravení zásilky podací lístek neobsahuje. Další doklady prokazující jiné časy podání zásilky a jejího zpracování žalobce nedoložil.
12. Usnesením ze dne 25. 4. 2016 vyzval správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce, aby se vyjádřil k výše uvedenému sdělení České pošty, s. p., a zároveň zmocněnci žalobce sdělil, že dle jeho právního názoru „[d]ošlo k podání zásilky až dne 16. 2. 2016, tedy v den kdy došlo k její kompletaci a k předání do poštovního provozu, nikoli poslední den lhůty 15. 2. 2016.“ Zmocněnec žalobce na uvedenou výzvu nijak nereagoval.
13. Dne 16. 5. 2016 znovu předal správní orgán I. stupně žalovanému odvolání s příslušným spisem a doplnil stanovisko k opožděnosti odvolání tak, že má za prokázané, že k podání odvolání došlo dne 16. 2. 2016 tedy jeden den po uplynutí lhůty pro podání odvolání. V případě využívání služeb PostServis je třeba za den učinění podání považovat až den faktického vytvoření zásilky nikoli odeslání objednávky k vytvoření zásilky.
14. Dne 23. 5. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolání pro opožděnost zamítl. V odůvodnění uvedl, že není sporu o tom, že zmocněnec žalobce podal dne 15. 2. 2016 v 19:35 provozovateli poštovních služeb prostřednictvím služby DopisOnline datový soubor (podklad k tisku) označený jako 11-odvol-J.pdf. Protože k podání elektronické objednávky došlo až po 16. hodině, vyrobil provozovatel poštovních služeb zásilku následující pracovní den, tedy dne 16. 2. 2016, a tento den ji prostřednictvím pošty 370 20 (PostServis České Budějovice) předal do poštovního provozu. S termínem zhotovení a vypravení zásilky byl žalobce dle obchodních podmínek provozovatele poštovních služeb předem seznámen. Žalovaný nepovažuje odeslání objednávky k vytvoření zásilky za učinění podání provozovateli poštovních služeb ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
16. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
17. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ani žalovaný na základě výzvy soudu neoznámili svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Proto lze mít za to, že s tímto postupem souhlasili.

Posouzení žalobních bodů:

18. Dle § 82 odst. 1 věta první správního řádu, *musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu* a dle § 83 odst. 1 věta první správního řádu, *činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak*.
19. Pro posouzení, zda lze považovat žalobcem podané odvolání za včasné, je stěžejní výklad ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, který zní *[p]okud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání držiteli poštovní licence anebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu*.
20. Prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 29. 1. 2016. Poslední den lhůty pro podání odvolání tak připadal na pondělí 15. 2. 2016, kdy zmocněnec žalobce předal provozovateli poštovních služeb prostřednictvím služby DopisOnline blanketní odvolání. Odvolání však nebylo podepsané a pro vyvolání zákonných účinků bylo nutné odvolání doplnit, což zmocněnec žalobce na základě výzvy učinil dne 1. 3. 2016. Mezi stranami je sporné, jestli lze považovat odeslání objednávky k vytvoření zásilky prostřednictvím služby DopisOnline, která měla dle žalobce obsahovat blanketní odvolání, za podání poštovní zásilky dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.
21. Žalobce je toho názoru, že lhůtu zachoval již podáním objednávky k vytvoření zásilky ze dne 15. 2. 2016, a to z důvodu, že zákon nestanoví, že by musela být zásilka fyzicky vytvořena, nebo že by musela být zahájena přeprava této zásilky. Dle žalobce nelze uplatnit restriktivní výklad daného ustanovení, který je navíc závislý na interních předpisech žalovaného.
22. Žalovaný naopak považuje pro zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu za stěžejní okamžik faktického vyhotovení podání obsahující odvolání a jeho

předání k přepravě. Odeslání objednávky k vytvoření zásilky považuje za soukromoprávní ujednání, které nemá vliv na zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

23. Otázkou zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu v souvislosti s využíváním elektronické poštovní služby DopisOnline se zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu a v usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017 – 49, dospěl k závěru, že „[d]en elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“ Z odůvodnění usnesení je pak zřejmé, že Nejvyšší správní soud opakovaně důsledně rozlišuje soukromoprávní ujednání mezi zákazníky a Českou poštou, s. p. a veřejnoprávními povinnostmi České pošty, s. p. vyplývajících ze zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o poštovních službách“). V této souvislosti odkázal Nejvyšší správní soud i na rozsudky ze dne 7. 4. 2015, č. j. 3 As 178/2014 – 31, publ. č. 2486/2012 Sb. NSS, anebo na rozsudek ze dne 30. 6. 2010, č. j. 1 As 10/2010 – 47. Nejvyšší správní soud zopakoval, že „poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána.“
24. Ve světle výše citovaného závěru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nelze připustit názor žalobce, že k zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu dochází již podáním objednávky k vytvoření zásilky obsahující předmětné podání prostřednictvím služby DopisOnline. Naopak je třeba potvrdit závěry žalovaného, který vyhodnotil zaslání objednávky žalobcem České poště, s. p. jako soukromoprávní ujednání, které nemá vliv na zachování lhůty dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Tento právní závěr je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a nejsou zde žádné skutkové okolnosti, které by byly způsobily tento právní závěr zvrátit.
25. Soud shledal nedůvodným i argument žalobce, kterým namítá, že mu nelze přičítat k tíži, kdy dojde na základě interních předpisů poskytovatele poštovních služeb k zahájení přepravy resp. k vytvoření požadované zásilky. Dle žalobce nic nebránilo pracovníkovi poskytovatele poštovních služeb, aby podání učiněné žalobcem zpracoval též den a předal k přepravě, kdy učinil objednávku. Pakliže by však skutečně došlo k tomu, že by pracovník poskytovatele poštovních služeb nerespektoval interní předpis, musel by právě žalobce prokázat, že k vytvoření zásilky a jejímu předání k přepravě došlo dříve, než bylo deklarováno v obchodních podmínkách. Vzhledem k tomu, že dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se rozumí poštovní zásilkou adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem poštovních služeb dodána, nelze připustit, aby vyvolávala účinky zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu již objednávka k vytvoření této zásilky. Žalobce byl seznámen s podmínkami pro poskytování služeb DopisOnline, a proto měl s ohledem na zachování lhůty pro podání odvolání do 15. 2. 2016 zvolit takový způsob podání, kterým by se nevystavil riziku, že tuto lhůtu zmešká. Žalobce nemohl bezdůvodně spoléhat na to, že některý pracovník poskytovatele poštovních služeb nebude dodržovat interní předpisy a vypraví též den i zásilku objednanou po 16. hodině.

26. Žalobce i žalovaný se shodují na tom, že k odeslání objednávky k vytvoření zásilky adresované správnímu orgánu I. stupně došlo dne 15. 2. 2016 v 19:35 hodin a že k faktickému vytvoření zásilky došlo v souladu s obchodními podmínkami, se kterými byl žalobce seznámen, až následující pracovní den tedy 16. 2. 2016. Jelikož nelze považovat odeslání objednávky k vytvoření zásilky za úkon, který má vliv na zachování lhůty podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, a jelikož došlo k faktickému vytvoření zásilky až následující pracovní den po uplynutí lhůty pro potvrzení odvolání, není možné na dané podání pohlížet jako na včasné odvolání ze dne 15. 2. 2016.
27. V žalobcův prospěch nelze hodnotit ani argument, že služby DopisOnline využil proto, že podatelna správního orgánu I. stupně nepotvrdila podání odvolání, které ji měl poslat e-mailem. Tvrzení, že se vůbec pokoušel takto odvolání na podatelnu správního orgánu I. stupně doručit, nepodložil žádnými důkazy. Důkazní břemeno ohledně prokázání doručení konkrétního podání leží na straně žalobce, resp. na straně toho subjektu, který se domáhá uznání doručení písemnosti. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006 – 80, nebo ze dne 28. 7. 2008, č. j. 8 Afs 55/2008 – 70). Soud tak nemá za prokázané, že se žalobce snažil odvolání správnímu orgánu I. stupně mailem doručit, natož že by k takovému doručení vůbec došlo. Tato okolnost tak nemá žádný vliv na určení data podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
28. Soud upozorňuje i na nesrovnalost, která se v žalobě objevila a to v souvislosti s předložením podacího lístku, který měl prokazovat podání odvolání k 15. 2. 2016. Žalobce předložil společně s žalobou podací lístek, který se však vztahoval k zásilce č. x nikoli k zásilce č. x. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně předložil pouze jeden podací lístek, a to k zásilce č. x, ve kterém byl jako datum podání uveden den 15. 2. 2016, má soud za to, že došlo k omylu při vkládání přílohy k žalobě a správný je podací lístek, který je součástí správního spisu s datem 15. 2. 2016. Tento omyl v předloženém dokumentu nemá vliv na posouzení žaloby.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

29. Žalovaný učinil správný právní závěr, když na objednávku ke zhotovení zásilky odeslanou prostřednictvím služby DopisOnline pohlíží jako na soukromoprávní ujednání, které nemá vliv na zachování lhůty dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Žalovaný taktéž postupoval v souladu se zákonem, když odvolání doručené dne 19. 2. 2016 a potvrzené podáním ze dne 1. 3. 2016 zamítl dle § 92 odst. 1 jako opožděné, neboť bylo fakticky zhotoveno až dne 16. 2. 2016 tedy jeden den po uplynutí lhůty pro podání odvolání.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byl z procesního hlediska neúspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v řízení úspěšný, žádné náklady přesahující rámec jeho činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. února 2018

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
samosoudkyně